

שיעור שלישי - דף לתלמיד

שרשת הדורות

"משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, זקנים לנביאים, ונביאים מסרו לאנשי הכנסת הגודלה. הם אמרו שלשה דברים: הם מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשנו סיג לתורה" (אבות א' א).

במפגש הקודם למדנו על מצוות "הקהל", המצווה שבה הכהן או המלך קוראים מספר התורה. במשנה מסופר לנו איך הגיעו התורה מהקב"ה למשה וכן להלאה... עד אליכם, תלמידי החמ"ד של מדינת ישראל.

.1. כתאו את סדר הקורות האופי נאהעה:

..... נ כ ב ?

.2. אה תפקים מארשי הקרים הזרים?

.3. היכיעו פָּמָּא שְׁפָחָתִי וְתַּמְּלֵא אֹוֹתָהּ נְכִיתָהּ.

איופה אנחנו בשרשנות הדורות?

הרמב"ם – הלכה א':

מצות עשה על כל איש ואיש מישראל לכתוב ספר תורה לעצמו שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה (דברים ל"א י"ט) ככלומר כתבו לכם תורה שיש בה שירה... ואף על פי שהניחו לו אבותיהם ספר תורה מצוה לכתוב ממשלו ואם כתבו בידו הרי הוא כאילו קיבל מהר סיני ואם איינו יודע לכתוב אחרים כתובין לו וכל המגיה ספר תורה ואיפלו אותן אחת הרי הוא כאילו כתבו כולם (הלכות תפlein ומזוזה וספר תורה ז').

ההסבר על הרמב"ם – יש מצווה הנלמדת מספר דברים לפיה חייב כל אדם
לכתוב ספר תורה בכתב יד נחלה ממעבר התורה מדור לדור.

גם אנחנו לוקחים חלק ומשתתפים בכתיבת ספר תורה לידינו החמ"ד. נאסוף מילדי
הכיתה את המבעות שאספנו לכתיבת ספר התורה ומחלקים שתתי וצועות לכל
תלמיד/ה.

על רצועה אחת כתובים מעשה טוב שעשייתו השבוע ומחברים לשורשות בית ספרית
גדולה שתחכר בינה הניתנות.

על הרצועה השנייה כתובים מילה טובה לחבר/ה היושב לצדכם בשולחן. את השורשות
זהו תלו בניתה. על כל מטבח שייאסף הוסיפו עוד מילה טובה לשורשות הביתנית.

אלן התשובה על

סבא וסבנא
הדודים
הדודות עלי
הדודות של

הדודים

הדודות של

אחא

אבא

האחים והאחיות

אנו

עלינו

